

Mál nr. 106/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar X.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns þann 7.1.2020.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 17.3.2021, ásamt fylgiskjöllum 1-7.
2. Bréf V dags, 25.3.2021.
3. Bréf M, dags. 16.4.2021.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi keypt snjósleðaferð af ferðapjónustufyrirtæki sem X starfrækir. Var brottför fyrirhuguð frá bækestöð X við Geldingafell austan við Langjökul kl. 12:30 þann 7.1.2020 og lá fyrirhuguð leið þeirra að íshelli sem liggur við jökulssporðinn. Hópurinn sem M var hluti af mætti á bækestöðina kl. 12:00. Þá kemur fram í gögnum málsins að Veðurstofan hafi verið búin að gefa út gula veðurvíðvörðun á svæðinu. Öllum öðrum sleðaferðum á svæðinu hafi því verið aflýst vegna veðurs. Var veðurspáin á þá leið að slæmt veður myndi skella á svæðinu um kl. 15:00 og hugðust skipuleggjendur ferðarinnar freista þess að fara ferðina þrátt fyrir slæma spá og ljúka ferðinni áður en veðrið skylli á.

Í málskoti M er því lýst að brottför hafi tafist um tuttugu mínútur af óviðráðanlegum orsökum. Forsvarsmenn ferðarinnar hafi þrátt fyrir tafirnar haldið sig við áætlun um að skoða íshellinn. Tók skoðun íshellisins einnig lengri tíma en áætlað var og var hópurinn því orðinn u.þ.b. 45 mín seinna á ferðinni en upphafleg áætlun gerði ráð fyrir. Þegar hópurinn snéri til baka frá íshellinum var farið að bæta í vind og færð orðin erfíð. Hópurinn fór því töluvert hægar yfir en venjulega. Ákvað aðalleiðsögumaður ferðarinnar að halda ekki áfram og bjó til skjól með sleðunum. Kallaði hann einnig til viðbúnaðarteymi frá X sem lagði af stað á bílum frá Flúðum og reyndi að nálgast hópinn. Þurftu þeir hins vegar frá að hverfa vegna ófærðar. Í kjölfarið var ákveðið að reyna að aka til móts við hópinn á snjótroðara sem staðsettur var í Skálpanesi. Ekki vildi betur til en að hann bilaði eftir nokkur hundruð metra akstur. Var fólkinu komið í skjól upp úr miðnætti og hafðist M við í bilaðri bifreið þar til hún var flutt af vettvangi. Um kl. 02:15 barst staðfesting frá viðbragðsaðilum að allir úr hópnum væru komnir af vettvangi. Var fólkið flutt í hópum á mismunandi farartækjum, fyrst að Geldingafelli og þaðan að Gullfosskaffi í fjöldahjálparstöð.

Lýsir M því að hún hafi þurft að halda kyrru fyrir við vélsleðana í ellefu klukkustundir og í kjölfarið u.þ.b. þrjár klukkustundir í óupphituðum bíl á vegum X. Þá kveðst hún hafa þurft að aðstoða unglingsdreng sem einnig var í ferðinni. Kveður hún aðstæðurnar og áraunina hafi orðið til þess að hún hafi hlotið ýmsa líkamlega áverka m.a. bakáverka, verki í brjóstakassa, kal á fingrum og tám, taugaverki, taugabólgu, vöðvaverki, streitu og áfallastreituröskun.

Hefur M gert þá kröfu að líkamstjón hennar verði bætt úr ábyrgðartryggingu þeirri sem X er með í gildi hjá V. Telur M að X beri skaðabótaábyrgð á tjóninu á grundvelli þess að starfsmenn X hafi sýnt af sér gáleysi, þeir hafi verið meðvitaðir um veðurspár og gular viðvaranir en látið sér það í léttu rúmi liggja og þrátt fyrir það haldið í vélsleðaferðina.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X á þeim grundvelli að líkamstjón M verði ekki rakið til skyndilegs og óvænts atburðar. Vísar V til ákvæðis 3.1. gr. í viðeigandi skilmála en þar komi fram að vátryggingin taki til skaðabótaábyrgðar sem falli á vátryggða vegna líkamstjóns eða skemmda á munum vegna starfsemi þeirrar sem getið er í skírteini eða iðgjaldskvittun, enda verði líkamstjónið eða skemmdirnar raktar til skyndilegs og óvænts atburðar. Enn fremur vísar X til þess að hvergi í atburðarrás þeirri sem M lýsir sé minnst á eitthvað eitt atvik sem valdið hafi líkamstjóni hennar, heldur sé aðeins talað um ferðina í heild og að óveðrið, færðin og aðstæðurnar hafi verið skyndilegar og óvæntar. Telur X þar af leiðandi að líkamstjón M verði hins vegar ekki rakið til skyndilegs og óvænts atburðar í skilningi vátryggingarskilmálans.

Álit.

Samkvæmt 3.1. gr. vátryggingarskilmála ábyrgðartryggingar þeirrar sem X hafði keypt hjá V tekur ábyrgðartryggingin til skaðabótaábyrgðar sem fellur á vátryggðan vegna líkamstjóns eða skemmda á munum vegna starfsemi þeirrar, sem getið er í skírteini eða iðgjaldskvittun, enda verði líkamstjónið eða skemmdirnar raktar til skyndilegs og óvænts atburðar. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að ágreiningslaust sé með aðilum að M hafi orðið fyrir líkamstjóni í umræddri snjósleðaferð og að líkamstjón

hennar verði rakið til skaðabótaskyldrar háttsemi X. Ágreiningur málsins snýr þar af leiðandi eingöngu að því hvort líkamstjón M verði rakið til skyndilegs og óvænts atburðar.

Fyrir liggur að skipuleggjendur ferðarinnar og leiðsögumenn vissu að von væri á slæmu veðri á svæðinu um svipað leyti og fyrrgreind snjósleðaferð var fyrirhuguð. Hugðust þeir samt sem áður freista þess að fara ferðina og ná til baka áður en veðrið skylli á. Óvæntar tafir leiddu hins vegar til þess að ferðatíminn var lengri en til stóð og lenti hópurinn þar af leiðandi í óveðrinu. Að mati nefndarinnar hefðu starfsmenn X með réttu átt að bregðast við þessum óvæntu töfum með því að aflýsa ferðinni eða flýta heimför. Það gerðu þeir hins vegar ekki og verður sú háttsemi þeirra metin þeim til gáleysis.

Við mat á því hvort líkamstjón M hafi orðið vegna skyndilegs og óvænts atburðar í skilningi vátryggingarskilmálans verður að líta til atburðarrásarinnar í heild sinni. Þrátt fyrir að starfsmenn X hafi vitað af yfirvofandi óveðri, metið aðstæður með röngum hætti, og teflt hópnum í tvísýnu er ekki þar með sagt að líkamstjón M hafi ekki hlotist af skyndilegum og óvæntum atburði. Segja má að líkamstjón M verði rakið til óvæntrar atburðarrásar, svo sem ófyrirséða tafa, þess að hópurinn fór hægar yfir en búist var við, bilunar á björgunarbúnaði, óvæntra aðstæðna á vettvangi og fleiri atvika sem óþarft er að telja upp. Atburðarás sú sem leiddi til líkamstjóns M var þannig óvænt, með því að starfsmenn X hafi vanmetið hættuna sem fylgdi því að fara í ferðina. Enn fremur er óhætt að fullyrða að aðstæðurnar sem leiddu til tjónsins hafi verið óvæntar fyrir M.

Þá verður ekki annað ráðið að veðrið hafi skolið á mjög skyndilega. Þegar litið er til þess að M var í aðstæðum sem hún hafði ekki möguleika til að bjarga sér frá sjálf verður að leggja til grundvallar að atburður sem leiddi til líkamstjóns hennar hafi verið skyndilegur og tekur sú túlkun á orðinu skyndilegt mið af sjónarmiðum sem hafa verið lögð til grundvallar við túlkun á sama orði í svokölluðu slyshugtaki vátryggingaréttar, en þar reynir einnig á túlkun orðsins skyndilegt í vátryggingarskilmálum.

Með hliðsjón af framangreindu og þrátt fyrir að hrakningar M hafi staðið yfir í næstum 14 klukkustundir verður að líta svo á að líkamstjónið sem hún varð fyrir verði rakið til skyndilegs og óvænts atburðar. M á því rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M, á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X, hjá V,

Reykjavík, 4. maí 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.